

ANTE L. PADJEN**[ZAGREB, 4. 2. 1942. – MONTREAL, 3. 11. 2025.]**

Profesor Ante Ladislav Padjen bio je čovjek brojnih talenata i interesa, u širokom rasponu od umjetnosti do znanosti. Njegovi dani su započinjali u istraživačkom laboratoriju gdje je proučavao tajne ljudskog uma, a često su završavali na koncertnom podiju gdje je s violom u ruci oživljavao dijela klasične glazbe. Prof. Padjen je rano otkrio strast prema glazbi, no sudbina ga je, kroz osobno iskustvo bolesti, usmjerila prema medicini i neuroznanosti kojoj je posvetio svoj profesionalni život.

Studij medicine završio je na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1966., nakon čega je započeo je svoju znanstvenu karijeru na Institutu Ruđer Bošković gdje je u Laboratoriju za eksperimentalnu neurofarmakologiju pod mentorstvom dr. Mirjane Randić doktorirao 1970. godine.

Međunarodnu karijeru prof. Padjen započinje u Škotskoj na Sveučilištu u Edinburghu, da bi je potom nastavio u Sjedinjenim Američkim Državama gdje je u razdoblju od 1971. do 1976. godine radio kao gostujući znanstvenik u Nacionalnom institutu za zdravlje (NIH) u Washingtonu DC. Od 1976. godine prof. Padjen se seli u Kanadu, na Sveučilište McGill u Montrealu, gdje je tijekom sljedećih više od 40 godina radio kao redoviti profesor na Zavodu za farmakologiju i terapijiku (Department of Pharmacology and Therapeutics).

Uvijek se s ponosom i veseljem prisjećao svoje mladosti u rodnom Zagrebu za koji je bio silno vezan i kojemu se svake godine rado vraćao. Iako je tijekom uspješne međunarodne karijere postao istinski „građanin svijeta“, prof. Padjen je uvijek bio i ostao „zagrebački dečko“, pristojan, kulturni i neponovljivo šarmantan.

Njegovi istraživački interesi i publikacije pokrivali su širok spektar tema, od stanične neurofiziologije do medicinske informatike. Posebno se istaknuo u proučavanju mehanizama sinaptičke transmisije, provođenja signala u mijeliniziranim živcima te uloge citoskeleta u bolestima poput dijabetesa i amiotrofične lateralne skleroze.

Bio je iznimno posvećen edukaciji mladih istraživača te je kao voditelj Edukacijskog odjela International Brain Research Organisation (IBRO) osnivao međunarodne škole i programe za neuroznanstvenike od Afrike i Azije do Latinske Amerike.

Prof. Padjen je neumorno pomagao brojne mlade liječnike i istraživače iz Hrvatske koji su svoje prve stručne i znanstvene međunarodne korake napravili upravno u njegovom laboratoriju na Sveučilištu McGill. Svi su oni imali priliku upoznati srdačnost i gostoprimstvo obitelji Padjen na brojnim druženjima koja je u svom domu organizirao sa svojom suprugom Klarom.

Uvijek je ostao vezan za Medicinski fakultet u Zagrebu gdje je bio član Međunarodnog znanstvenog odbora Hrvatskog instituta za istraživanje mozga. Brojne generacije studenata na Doktorskom studiju Neuroznanosti u Zagrebu pamte ga kao omiljenog predavača.

Prof. Padjen istinski je vjerovao da medicina ne može biti samo tehnička struka koja pacijenta promatra kao „biološki stroj“, nego mora imati i humanističku dimenziju koja uvažava svu kompleksnost ljudske prirode. Smatrao je kako glazba ima važnu ulogu u održavanju zdravlja te je često govorio da je upravo glazba najbolja mentalna higijena.

Njegova ljubav prema glazbi potaknula ga je da osnuje orkestar *I Medici di McGill*, jedinstvenu glazbenu obitelj liječnika, znanstvenika i studenata, kojoj je bio predvodnik više od 35 godina.

Prof. Padjen je bio iznimno društven i duhovit te se s lakoćom mogao uklopiti u svako društvo. Svoje socijalne vještine vješto je koristio za povezivanje različitih ljudi oko zajedničkih projekata na dobrobit svih.

Ostavio je iza sebe svoju voljenu suprugu Klaru, djecu i unuke, kao i brojne prijatelje, kolege i članove orkestra kojima je bio inspiracija.

Ja sam imao sreću raditi dvije godine na Sveučilištu McGill pod mentorstvom prof. Padjena na izradi svoje doktorske disertacije. Zahvalan sam na tim danima i na svemu onome što sam naučio od svog učitelja prof. Padjena. Kroz brojne razgovore s njim unaprijedio sam svoje znanje o neuroznanosti, ali sam isto tako puno naučio i o humanističkim disciplinama u rasponu od filozofije i povijesti do umjetnosti. Posebno sam zahvalan prof. Padjenu jer mi je omogućio da iz prvog reda slušam probe i koncerte njegovog orkestra i tako upoznam čaroliju klasične glazbe. Njegova znanstvena znatiželja, ljubav prema umjetnosti te predanost vlastitoj obitelji svakome od nas mogu biti putokaz.

Počivao u miru.

Prof. dr. sc. Milan Radoš

Hrvatski institut za istraživanje mozga
Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu